

zona templada dels dos hemisferis. Las encontradas dominadas per un fret excessiu no son favorables á la emancipació y perfeccionament de la societat humana. La excesiva calor de las regións tropicals, no ha sigut tan contrari com la extrema fredó, á la creació de grans centros civilisats. L' antic Egipte florí baix lo clima de Cáncer; y en América, las principals civilisacions precolombianas, entre 'ls trópicchs.

Pero las civilisacions de païssos calents, no han arribat per aixó més que accidentalment á la altura d' aquellas que 's troban en la zona templada. Se deu observar que en tot temps l' hemisferi Austral, ha sigut menys aventajat que l' hemisferi Boreal.

Si are examiném la zona templada, en la qual la civilisació s' es manifestada de la manera més brillant, se reconeix que fins en aquesta zona, no hi ha hagut á cada época, mes que un número molt restret de medis privilegiats, ahont los brillants centros civilisadors, han pogut reproduhirse y expansionarse pèl mon.

Se pot afirmar que 'n tot l' Occident la civilisació ha avansat desde las regións equatorials cap á las regións polars, ó lo qu' es lo mateix, ha anat de zones calentas á zones fredas.

Las primeras regións civilisadas han sigut las valls del Nil, del Éufrates y del Tígris; després las encontradas de la Fenicia, las costas cartaginesas, Anatolia, Grecia, Sicilia, Italia y Espanya.

Al clima 's deu 'n bona part que l' home al emigrar pugui arrelarse 'n la nova regió que s' estableix. Los inglesos y alemanys s' adaptan al clima dels Estats-Units, pero 'ls primers no poden resistir ni 'l de Cuba ni 'l de las Indias; la rassa germánica s' estingueix en los trópicchs. Los espanyols, portuguesos y árabes s' aclimatan á tot arreu. Lo clima y las malalties endémicas fa que 'ls européus no puguin prosperar 'n l' África. Del Egipte s' assegura que no hi ha cap familia forastera que s' hi propagui 'n cert número de generacions; hi ha rassa que á la segona, ha quedat extinguida. Aixís se comprén com en la antigüetat la majoria dels pobles que invadiren l' Egipte, no poguessin sostenirshi; y com los gots, vándals y demés pobles germánichs que invadiren l' Italia, Fransa, Espanya y 'l nord de l' Africa desapareixessin al cap de poch's segles.

Que la encontrada exerceix una influencia positiva 'n l' individu no hi há lloch á dubte. S' ha probat que 'ls blancs y negres transplantats á la America sofreixen grans canvis en sa constitució física, per acostarse ab la rassa indígena. Es interessant veure com l' hebreu, mentres en unas regións de Europa conserva casi tots sos caràcters propis: cráneo dollicéfal, lo cabell negre, la fisonomia prognata, y las camas curtas en proporció del demés cos; en Inglaterra s' acostan al tipo inglés, en las comarcas septentrionals conserva la pell blanca, á Portugal la morena, y negra 'n alguns punts de la India. Los rojos entre 'ls berberiscos, se troban mes be 'n las montanyas, y en lo plá, 'ls morenos y 'ls negres de las alturas no son tan negres com los de la planada. La coloració clara de la pell s' observa sobre tot en la montanya y la fosca 'n lo plá. Los morenos y rossos de l' Europa, no 's curteixen del mateix modo al contacte del aire; los primers s' ennegreixen d' una manera molt marcada; los segons se torran, s' apergaminan y prenen un color que tendeix al roig de mahó. Ademés s' ha probat que 'n localitats ahont hi regna 'l benestar la talla del home sol ser alta, y 'n encontradas pobres sol esser petita. La talla disminubeix en la America del Sur ab la altitud del país. Á Belgica 'ls habitants de la ciutat son més alts que 'ls de la campinya.

En quant á la influencia de la rassa es ben notoria. La rassa blanca, ó siga l' arya y la semítica, son las úniques que han representat lo primer paper en lo drama de la historia. La gloria de la semítica está 'n la concepció d' un Déu únic y haver cobat las tres religions que fins avuy han desempenyat lo paper més important en la historia de la humanitat; pero la rassa arya per sa importancia es la primera; ella es la que ha accelerat lo progrés, y ha fecundat y fet duradera la civilisació europea.

Havém dit abans que la lley d' herencia hi te part ben marcada. Vosaltres ya sabeu lo que es la lley d' herencia; los fills se semblan als pares, als avis ó ab algú de la familia. De la mateixa manera que 'ls pares transmeten á sos fills la constitució física general també los hi transmeten sa constitució mental. Pero al transmetre l' individu las qualitats qu' ha rebut dels seus passats, hi afegeix las qu' ell ha adquirit durant sa vida. La herencia pot esser fisi-